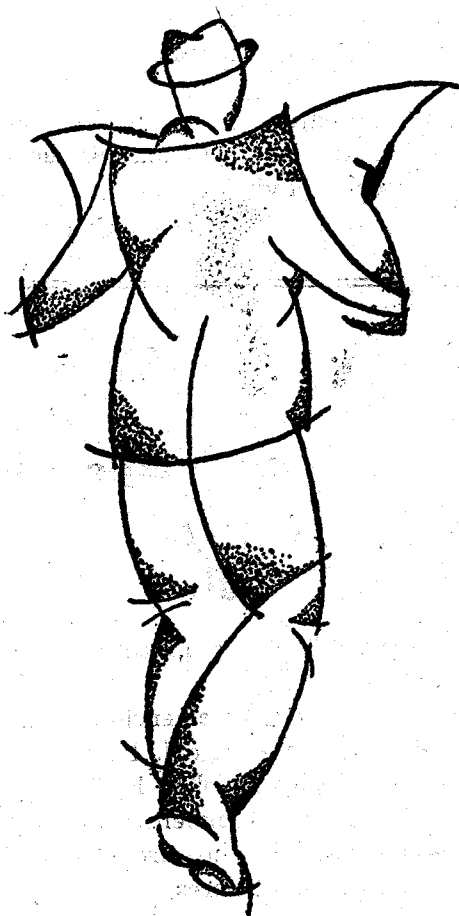

PRECIO: 15 CTS.

la galería

REVISTA **SEMANAL**

sumario

LECTOR, per LA REDACCIÓ.—FIGUERES, LA NOBLE CAPITAL DE L'EMPORDÀ, per A CAIRÓ BONATERRA.—GALERIA, per LEONIGILDO.—ELS AMICS DEL TEATRE, per KIMOC-KE.—RELLEUS DE LA TERRA: ANICET DE PAGÉS DE PUIG, per BERNAT CLOVA.—ESPECTACLES, per DON SERVANDO.—BAILES, por SUSPENSO.—L'EMPORDÀ.—ESPORTS.—NOTAS.

AÑO I

Núm. 1

FIGUERAS

Miércoles

4 Diciembre 1929

TARIFA de PRECIOS TRIMESTRAL

Suscripción

CIUDAD . . . 1'50 PTAS.
 FUERA. . . 2'00 "
 ATRASADOS 0'25 "

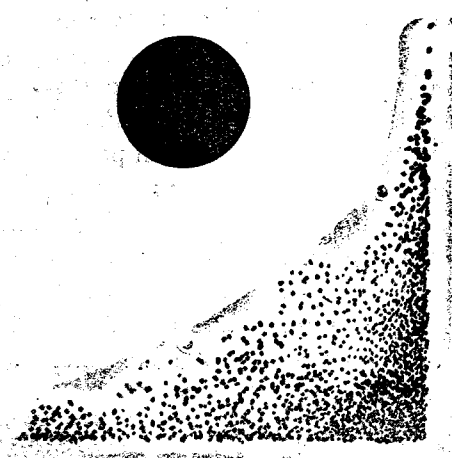
Redacción y Administración
 MURALLA, 4

Centro de Venta y Suscripción:
 Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

Anuncios

Ultima plana . . . 100 ptas.
 Interiores . . . 80 "
 Media plana . . . 45 "
 Cuarto . . . 25 "
 Octavo . . . 15 "

INTERCALADOS Y ESQUELAS A CONVENIR

LECTOR

Es tan cert que "soms" aquí, com que tu no ens esperaves. No et sorprenem guí la nostra presentació, que tots venim de casa. Això no vol pas dir que hagi'm tancat i barrat les finestres i portelles al pati del món. Ben al contrari. De bat a bat hi tenim una finestrella, la més alta, oberta. Repenjats al seu galze, alguna que altra vegada ens mirarem les estrelles, i veurem que n'hi han de molt brillantes, d'altres que no ho són tant, i badarem. Tot badant ens pensarem veure la causa de la lluisor, però l'errarem segurament; i si no, l'encertarem. I alguns, molts o pocs, s'avindran amb nosaltres, i d'altres també, i potser n'hi haurà, qui sap quins, que no.

Mes que hi farem, no es pot pas matar tot ço que és gras. El que ara cal a tothom,—ara i sempre—, és tenir un pa a la post. Com vols lector que valguem gaire, si no cerquem aquest pa?

—Doncs per això anem. La llevadura, t'hem d'ésser francs, voldriem que la possessis tu, car nosaltres ja ens sentim ben cofats d'ajudar a la pasterada. No ens miris de qua d'ull! T'ho diem ben clar per a fer-nos entendre. ¿Què et penses que tots som bons per a dir les coses netes i pulides, com les esmolades ganivetes del peu de taula, que perquè no fugissin, els hi fermaven? Doncs en tornant-hi, no duptem pas que tu ens ajudaràs de bo de bo, i per això fer t'esperem com un divulgador i un mantenedor del nostre senzill esforç, que pel miracle del teu valios ajut se tornarà empenta fogosa que se farà sentir arreu. Així com ara la tramuntana que per tot la coneixen, enc que sia alguna que altra vegada d'esbojarrada, en les més d'altres per coratjosa i brava, esbargint els mals de cap i foragitant els esperits malignes.

No et pensis pas que en pendre la ploma pensem amb un programa.

De calendaris ja n'hi han prous, i qui sap si fins masses i tot. A nosaltres que ens deixin el nostre traçut PAGÉS i el seu tarannà, que amb ell podem anar molt lluny si cap grava no se'ns posa a la sola dels peus, enc que usant l'esperdenya de betes se pot molt ben espolsar.

I tirant endavant sempre, fent-hi giragonces i tot, pensem arribar al lloc que ens proposem, que es redueix, ben

senzill, a servir-te. Si això et plau, a nosaltres encara més, car la nostra facècia, ja t'ho hem dit abans, volem que sia teva.

Nosaltres fem com aquells que de bon començament amb la cara diuen qui són. Vols més, creiem que el nostre nom ho diu tot: LA GALERIA, la gent del carrer; els que paguem per veure les coses; els que amb el cor a la mà i la boca als ulls fem el criteri; que posem la butxaca i el braç a l'abast del veï; els que no sabem on comença la naixença del sí i on se troben les fronteres del no; els qui estimem per estimar i avorrim la dolenteria; els qui enlairem per damunt del cap les flors del cor; els qui tenim sempre al punt del trilleig les palmes de les mans; els qui en una sola frase: "anem de bona fe".

Algú pot dir que això és la plebs. I bé què? Per ventura no és d'ella que

amb més interès se n'espera el judici sobre de totes les coses? Doncs estimem-la i cataloguem-la al número més alt de les dignificacions humanes. La plebs, el subsol, que és la base de LA GALERIA i de tots els pobles, és la que treballa, sofreix i canta per mor de l'esdevenidor humà. Es la que mai falla en les empreses de la vida i sempre aguanta ferm. D'aquí que nosaltres en sortir al carrer li emprem el nom; d'aquí que ens hi barrejem i et cridem a tu LECTOR per a que hi vinguis. Tinc present que per damunt i per davall de les conveniències i raons socials; de les etiquetes i les costums; dels estaments; de les formes estables i inestables, hi ha quelcom, substantiu i superior, quelcom que és constant, perdurable i progressiu: l'HOME, ell que aplegant-se fa la plebs i es passeja per LA GALERIA per manifestar-se, veure-ho i sentir-ho tot.

Ell és nosaltres, i tots plegats la ciutat, cor de l'Empordà, tomba dels pares i breçol dels qui vindran.

LA REDACCIÓ.

FIGUERES

La noble Capital de l'Empordà

SANT PERE DE RODA

Digué el poeta: "Mai se fa tard si el cor és jove." Diu el modest articulista: "Els deutes del cor, els deutes d'agraïment, si són sentits, mai se fa tard en expressar-los i proclamar-los..."

Tú, volguda Ciutat de Figueres, noble capital de l'Empordà, és un fill de aquest, que es dirigeix a tu, per dir-te:

Mercès, Ciutat de Figueres...

Mercès, honrats figuerencs...

Amb modestes paraules tinc de fer-te ofrena del viu sentiment que sento, que sentim envers tu els bons fills de Port de la Selva, per les teves nobles gestes, amarades totes elles de sentiment moral... Recordo encara amb esglai el dia tràgic que omplenà de dol la nostra vila. Era una nit del mes d'Octubre, que uns honrats i modestos pescadors sortiren a la pesca per a guanyar un mos de pa per els seus fills... Què passà?... Una tragèdia... Tres d'aquells malahurats que amb goig se'n tornaven a casa,

per haver fet bona pesca, deixaren llur vida en el mar...

La vila tota, amb una nerviositat mai sentida, s'omplenà de dol. De tots indrets, de totes les rodalies, les veus de pietat i conçol eren immenses... i entre aquestes, vui repetir-ho altra volta, oh noble ciutat de Figueres, oh volguda capital de l'Empordà, no podia faltar-hi la teva...

Jo recordo encara, en aquests moments amb llàgrimes als ulls, que en representació de la vila, de ma estimada vila, vaig assistir junt amb un estol de noies i joves i amb uns fillets d'aquells malahurats, a uns actes que recordarem sempre els que hi assistirem...

Qui no recorda aquella capta feta en els teus carrers, en què de tots els portals, de tots els balcons i finestres, sortien veus pietoses, mans compassives, que s'extremien al contemplar aquell humà i trist espectacle...

GALERIA

Qui no recorda amb fonda emoció, aquells moments que els vostres teatres varen suspendre per un moment les seves representacions, per a donar pas a uns fillets endolats, que plens d'ingenuïtat comparegueren en vostres escenaris i que la seva presència captivà i féu emmudir el cor de tots vosaltres...

Mercès Ciutat de Figueres...

Mercès honrats figuerencs...

Havent passat ja molts anys d'aquell jorn malestruc, i avui que com aquell dia nostra vila està en un estat de vibració, no de dolor, d'endescrïptible per portar a cap una obra de justícia, una obra oblidada de tots nosaltres... obra que al donar de moment el crit de Somatent, venen noves encoratjadores i entre aquestes, perquè no repetir-ho altra volta, les de més ressó, tant en sentit moral com material, són les de tu, oh noble Ciutat de Figueres, oh volguada Capital de l'Empordà...

Sant Pere de Roda, aquest venerable Monestir, víctima de les inclemències del temps i de la desídia dels homes, per la nau del que pot dir-se han desfilat tots els nostres avant passats, quals columnes, capitells i altres obres d'art que romanen en tan sagrat lloc, han sigut admirades, envejades i fins robades, sense el temor de que es cometia un sacrilegi...

Avant companys de Port de la Selva, avant bons amics de Figueres, avant nobles fills de la immortal Girona, avant incansables barcelonins tan bons amics de nostra vila i de les seves coses, avant bons fills de l'Empordà, de Catalunya i d'Espanya, no defalliu, seguiu com fins ara prestant tot el vostre entusiasme, tota la vostra fe, tot el vostre amor a l'obra de Sant Pere de Roda, patrocinada per aquella modesta Comissió que volguent arreglar un camí per conduir a tan venerables despulles, té avui ja en projecte una carretera i el seu optimisme arriba més enllà, ja que l'encoratjament és general, la foguerada forta i la conservació, consolidació, segura.

!!!Volguem ésser optimistes!!!

Mercès amics tots de Sant Pere de Roda.

¡Una almoïna, germanor!

A. CAIRÓ BONATERRA.

Port de la Selva, novembre de 1929.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

Hemos revuelto en el baúl de nuestras ideas—escaso bagaje, abundancia de madrigales, propósitos optimistas y nada más. Busquemos un nombre que defina de una vez y aquilate para siempre nuestras intenciones. ¿Un programa? ¿Otro programa? No...

La envoltura se nos lleva el contenido; pero como a la postre vivimos en el caparazón del mundo, no vemos que sea grave contratiempo presentarse con el compás y sin los cartapacios. Es deber de pensadores entender rectamente las cosas tal y como son por su origen natural, descartadamente, aunque la verdad escueza; desentrañarlas del misterio que las hizo para luego revelarlas en la frase más escueta y peregrina, que es aquella que se comprende al momento porque se bebe por los sentidos.

¿Un nombre? ¿Qué otro qué éste? Aunque vulgar GALERIA que se arropa con lo que puede y como puede para presentarse a la escena del mundo en que reina más la farsa que la textura fibrada, nos reiremos de nosotros mismos con las más estrambóticas figuraciones.

Sí, de nosotros mismos, querido compañero desconocido.

Por un solo momento recuerda una de tus jornadas diarias. ¿Cuántas simulaciones encuentras? ¿Ninguna? ¿Te parece bien que el trabajo sea un pan bendito de Dios; que la tierra te mantenga en su superficie; que a la entrada del espectáculo te cobren en taquilla; que en la tienda te aguarden y soporten tu mal humor, si lo tienes, que sí lo tienes a menudo, o tus chirigotas si en ello te va el gusto? Y párate no obstante un momento en ver si contradices éstos al parecer naturales asertos quevedistas. Verás como el caballo no estuvo creado para el tiro de los carros, sino como animal noble y libre que levantaba gallardamente la cabeza y se complacia en la elegancia de sus líneas y de sus nervios de acero. Hoy es un penco, un jamelgo despreciable—dicho sin ningún interés emotivo—que hasta poco ha finiquitaba corrientemente en las astas de un cornúpeto. Verás que es inaudito que le cobren a uno la entrada en el teatro. ¿Por ventura no está hecho el teatro para que los espectadores vayan a juzgar el talento de los autores y de los acto-

res? ¿Qué sería de nosotros sin ellos? Sin nosotros, LA GALERIA, muchos de esos cerebros privilegiados se morirían de angustia, desolados en el mar de la indiferencia. Porque si un autor, o actor, pagase la molestia de asistir el público a su representación, ¡cuán diversa y efectiva sería su gloria!

Váyase todo al traste con las tiendas, que si en la trastienda estuviéramos, habríamos de ver tocadas con muecas horribles las zalamerías obsequiosas con que se nos recibió el sin par tendero, el más aventurado y venturoso de los hombres, acercándose a la perfección.

De todo ello, lector, si llegas a entender su significado, no te extrañe que nosotros, la GALERIA, nos acerquemos a ti con la pretensión de que por nosotros te intereses. El oficio que escogemos nos cuadra bien: y he aquí el secreto de este pasto al parecer extraño, pero que si bien se mira es natural y necesario en nuestra ciudad.

A la par que recibiendo las lecciones de todos cuantos a nosotros acudan, procuraremos sentar plaza de suscritores de las efemérides y noticiones de nuestra tierra, aun de aquellos que nos sobrecojan y apuren con el tamaño de su volumen y la sofocación de su peso.

Tan lógico y conforme es que de tan francota manera te saludemos como que desce hoy hasta la fecha de su muerte LA GALERIA será un espectador más que destilará gota a gota y también a chorro su opinión sobre los cotidianos sucesos que, por ser tuyos son nuestros también.

Ve sino: te tuteamos porque tenemos derecho a ello.

LEOVIGILDO.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Gerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.—Contadores kilométricos.—Voltímetros.—Gramófonos.

Todas las reparaciones son garantizadas

Rutlla, 27

FIGUERAS

Els Amics del Teatre

Parlem-ne.

«Els amics del teatre» és una institució que extranyem que a Figueres—la ciutat de les iniciatives—no hi sigui ja constituïda.

Tenim Atenea, Associació de Música, Foment de la Sardana. Però no tenim «Amics del teatre».

A Sabadell, a Tarrasa, a Tarragona i a d'altres ciutats de l'importància de la nostra ja en tenen; i si no en tenen l'estant constituïnt. A Figueres encara no se n'ha sentit a parlar. Ho lamentem perquè som dels que creiem que la nostra ciutat es mereix anar al davant de totes. No som gens modestos. La modestia no serveix per a res. Es una nosa. No serveix més que per a entorpir iniciatives.

No divaguem i anem al cas.

«Els amics del teatre» degudament organitzats,—es podria pendre per patró l'Associació de música—ens proporcionaria el plaer espiritual de creure'ns ciutadans. Passarien per nostres escenaris les millors companyies catalanes, castellaneres i extrangeres i no tindriem necessitat d'anar-les a veure a la ciutat compta. Amb el temps seria un fet la descentralització artística tan útil i imprescindible a les ciutats com la nostra. Tot ço

que s'organitzés a les ciutats de segon ordre, amb el temps i per mitjà d'aquesta institució tindria l'importància que té ço que s'organitza a les capitals. Els millors autors passarien per casa nostra i les millors obres les veuríem representades amb la màxima dignitat. Els «diletants» viurien al seu món; tindriem les tertúlies llurs. Els aficionats fruirien de l'art veritable... apendrien. Sobretot sabrien discutir entre el bo i el dolent. I el públic... ¡fins el gros públic! avui llàstimosament abarraganat en espectacles perniciosos es llensaria a no tardar a l'espectacle teatral avui tant desamparat.

Convé per nostra espiritualitat, per nostre bon nom i fins per nostre egoisme anar a la constitució de «Els amics del teatre».

El nostre article no té altra pretensió que desvetllar els cors adormits dels qui poden i tenen el deure d'anar al davant. En nosaltres, sigui qui sigui el que prengui l'iniciativa, trobarà uns defensors adolits.

¿Qui recullirà l'idea llensada amb tota voluntat? Signi qui sigui des d'ara ja es mereix nostra consideració.

KIMOC-XE.

els grans del rosari que els hi passaven per les mans en les hores de les vetlles hivernenques.

I prou. Que amb tot això escrit, volíem dir que més curt o més llarg anirem explanant a les planes d'aquesta nostra revista les figures pairals, les gestes nobles, els quadres de bell color, els indrets de or, els cors de bon sacrifici, les paraules assenyades i tot quan ressalti més que una molla de pa a les estovalles.

Signi doncs avui, l'homenatge, sense cap significació de preferències, pel literat florit.

Anicet de Pagès de Puig

Era ben bé de casa nostra; i no ho dic pel naixement, que això tant se val, sinó pel seu cap de trons que era ben empordanés; més encara, figuerenc. I pel seu valer que va enfilat-lo cap amunt, atorgant-se-li per aquesta condició la de Mestre en Gay Saber. Pels certàmens dels Jocs Florals, collia les Flors naturals, com qui abasta vermelles cireres del verd cicerer. Era tant el seu mestratge que ningú podia combatre amb sort allà on ell es presentés amb la seva garba florida; i li feien rotllo. I no us penseu pas que tot fos saltar i corre en la perfecció dels seus versos, que bon treball li costaven. Però ell no es perdia pas per la mandra. Plaga i tot com era, hom hauria cregut que s'arrapava als llençols per dormir-hi les nits planeres. I no fou així. Quan la musa el burjava, més ben dit, quan de sopte rebia el raig daurat de la inspiració, sense mandra s'aplicava en plasmar aquelles inquietuts febroses, que al descloure's en ratlles mètriques damunt el paper, prenién l'encís de les roses blanques, de les roses vermelles, i sobretot de les roses rosades, les més suaus de totes les flors.

D'entre la garba hem espigolat Lo Dallayre; Lo bon viure, exquisida; Retorn; Borraxera; Lo cant del picot (que publicarem algun dia); etc., etc. D'El comte l'Arnau, cantat pels millors literats de la terra, Verdager, Maragall, Guimerà i darrerament pel gran i vigorós poeta nostre, Josep M.ª de Sagarra, que es pot ben dir n'ha fet l'obra capdal, heu-se'n ací, per gràcia de Don Anicet, un fragment:

Tot sol a la cambra
que és niu de pecats,
lo comte axí parla;
dexau-lo parlar:

—Avui que ja ets morta,
per forsa em voldràs;
si el cel no m'ajuda,

Relleus de la Terra

L'Empordà és planer com la palma de la mà. Ço que vol dir que podem trobar-hi més amunt o més avall de la contrada, si bé l'escarquillem, quelcom de sobressortint, quelcom que excel·leix més que la resta, que es pronuncia, com si diéssim. Ben cert perquè aquesta pronunciació no serà pas cosa talment alterosa que ens espavordeixi; valdrà i serà bon xic més reixida que les demés, però tots podrem abastar-la, sentir-la i ésser en ella, com els grans de raim al penjol, o el morenc a la panotxa.

Som els empordanesos gent prou capaç de tot i per tot. Res té, doncs, d'estrany, que els nostres millors homes i les nostres més grans belleses naturals, les copsem amb una tan senzilla gentillesa, que en qualsevol d'altres sembla-

ria despicència de la part nostra, o minça valua la d'aquells. I així no ho és pas; que la nostra gent de primera ringlera, quan se troba entre gents d'altres, que no som nosaltres, se posa al capdamunt de tot i se destaca més que tothom. Hem nascut per caps de casal i no per servents de rabost. Sinó recordem senzillament com la nostra valerosa pagesia tan en arts de guerra com amb els estres de la pau s'ha imposat sempre i ha set mestressa i senyora dels fruits de l'Empordà i dels seus cabals. Encara recorreguent pels vilatges i masies empordaneses trobarem d'allavors l'heràldica dels remenses esculpida damunt els portals de llurs cases; i avui veiem com els masovers se fan la llei de la llar, succeint-se els uns als altres, igualment que

l'infern ja ho farà!
 Ací, los meus patges!
 serviu-me aviat:
 les armes depressa,
 depressa el cavall!—
 Quan és dalt del poltro,
 la nit va arribant.
 ¿Sabeu on va el comte,
 el comte l'Arnau?

Fa dret a una esglèsia
 convent de Sant Joan;
 s'hi és morta una monja;
 l'enterren demà.
 El comte l'aimava;
 l'amor no era sant;
 per no ésser del comte
 fugí a lloc sagrat.
 Ahir s'hi moria
 amb Déu conversant;
 son ànima els àngels
 se'n duïen en dalt;
 son cos en l'esglèsia
 solet l'han deixat.
 ¿Què vol, doncs, el comte,
 el comte l'Arnau?

Bé massa que ho diuen
 sos ulls flamejants!
 Ja és lluny de la serra,
 ja és prop del pinar,
 ja arriba a l'esglèsia,
 no hi pot entrar pas.
 La porta es tancada;
 a cops de destrall
 el comte l'enfonza;
 quan passa el llindar,
 un baf com de tomba
 li fa girar el cap,
 amb aigua beneïta
 no s'ha pas senyat.
 ¡Malhaja lo comte,
 el comte l'Arnau!

BERNAT CLOVA.

(Continuarà)

Espectacles

CARTELERA D'ESPECTACLES

Demà, dijous, en el Casino Menestral, la Companyia «Beut» ens ofereix la novetat de l'estrena de l'obra inèdita «La Canción de Rosa» original del mestre de la mentada companyia Manuel Ortiz de Zárate, i la novetat de fer debutar al fins avui tenor còmic Carles G. Latorre, de tenor, cantant el «Príncepe Pio» de «La Generala».

Degudes les simpaties del mestre Ortiz, i reconegudes les dots de cantant del simpàtic Latorre—el tenor còmic més seriós que havem conegut—, demostrades el dijous prop-passat, és de creure que nostre públic es sentirà atret per tan suggestiu programa.

Pel diumenge ens anuncien l'estrena a Espanya de la grandiosa cinta «La Ciudad de los Ensueños» i per la nit la estu-penda opereta «La Duquesa del Tabarín».

La setmana entrant, doncs, nostre amic D. Servando, tindrà feina llarga.

Fins avui, en tots els periòdics locals, la secció d'espectacles s'ha reduït a donar compte dels programes que en els distints locals s'han representat. Nosaltres procurarem en cada nombre fer-ne una crítica justa i imparcial. Podrem anar equivocats o no, en nostres apreciacions... ¡Qui no s'equivoca! però no ens mourà mai altra cosa que la bona voluntat o un excés d'amor a les coses teatrals i cinematiques. ¿Comencem, doncs? —Som-hi!

Cine Jardín

Pel·lícules corrents. Totes bones com les que s'acostumen a exhibir en aquest cine, menys quan de tan en tan se'n projecta alguna d'extraordinària. ¡Tant se val! El públic d'aquest local ni tant sols mira el programa. Hi van... perquè hi han d'anar. Perqué «fulanita» s'ha de veure amb «sutanita»... perquè les butaques són més amples... perquè te lloc adequat pel flirteix... Diumenge passat hi hagué més concurrència que la de costum atreta per l'anunci de «Troupe Arnaldo» que té moltes simpaties a Figueres.

Sala Edison

El palau de la cinematografia. Si no que diumenge el programa no estava a l'alçaria del local. Una pel·lícula de la simpàtica Lois Moran que es salvà per la interpretació de la mentada artista. Una altra pel·lícula ja de l'any 1927 que parlava de la guerra i on per tota novetat Nils Asther es presentà sense el seu acostumat bigotet que tants estralls porta fets entre el sexe femení.

Una «bailarina» de lo més corrent (lleigeixis dolenta) i cinc individus vestits de negre, clenxinats i enmidonats que cantaven els típics(?) tangos argentins acompanyats de guitarres, amb la cadència, melositat i divertidisme acostumats.

Casino Menestral

No el posem en darrer lloc perquè s'ho mereixi o perquè el creiem inferior, sinó perquè es el local més jove. Ans al contrari, potser es l'únic local figuerenc que dona més del que pot donar.

La secció cinemàtica, sense esser res d'extraordinària—si fa o no fa com totes—és atractiva i ràpida. De 3 a 6. Va des-

tacar un vodevil finet a càrrec de la cèlebre Xenia Desny.

A la nit per dues miserables pessetes... ¡No sé com s'ho fan per fer els gastos?, ens donaren «El Barquillero», «La patria chica» i «Los Guapos»; tres sarsueles excelentment interpretades per la companyia Beut, tant aplaudida pels figuerencs. Destacà l'interpretació de «Los Guapos». L'orquestra—18 professors—dirigida pel notable mestre Ortiz de Zárate, excel·lent. No es pot demanar més. Al contrari! crec que donen massa. Si no és per acreditar el local, no comprenem com pot salvar-se l'empresa del mentat casino. Cal doncs que el públic se'n doni compte.

DON SERVANDO.

BAILES

EN EL CASINO MENESTRAL

Ante todo, a la disposición de los admiradores del arte terpsicórico y a los que lo practican, la presentación de un servidor se hace necesaria. Yo sólo vengo a divertiros, a hacer desfilas ante vuestros ojos lo que yo ví en el salón de baile. Bellos, grandes, negros, azules, verdes, cándidos, inteligentes, maliciosos y perspicaces. Y lo que cae bajo de las pupilas también...

De mi recuerdo de hace ya días conservo la dulce visión interior del lucido baile organizado por la «Penya Estudiantiva», con su salón engalanado y la Orquestina Americana, sino de América, de Port-Bou, que cae más para acá.

Fué una velada verdaderamente simpática. Bullicio y alegría van con la juventud. Y trajes. Y formas esculturales. Y mucha luz también.

Allí destacaban por su belleza las simpáticas jovencitas Mercedes Puxán, Asunción Bastons, Elvira Bassagañas. ¿Para qué más? Todas eran bellas.

Los organizadores del baile fueron los hermanos Jordá, Rocalba, el gran Gutiérrez, Bassagañas, este último siempre haciendo guardia a su casi novia, que por cierto estaba bellísima.

Pocas veces se ve un baile tan animado, fuera de los tradicionales. La orquestina americana «tan cándida como la nieve», por sus trajes blancos, arpeó con tal gracia y maestría los lánguidos tangos y los furiosos bailes modernos, que escucharon aplausos a granel.

El baile especial fué el mayor éxito de la noche. Quien tuvo suerte con su pareja no lo olvidará tan fácilmente. Los casquetes encarnados cuadraban a maravilla a las bellísimas señoritas Ventura, Ferrer, Gifre y Gironell...

Arriba, en el piso superior descubrí a

unos cuantos tanguistas que no me son desconocidos, y que parecían estar algo aburridos porque les escapaba un baile tan divertido; seguramente obligaciones de novia. Creo no equivocarme; eran éstos: Viñas, Cortada, Garriga, Serra, y algunos otros que yo no se porque no bajaron a marcar.

¡Había tantas reinas de belleza allí! Los estudiantes organizadores de esta sin par fiesta están concordes con el que suscribe, sin embargo...

Ellos, como buenos alumnos que son, sabrán muy bien de quién es aquella famosa poesía

"que es tanta la verdad de la mentira, que en vano competir con ella aspira belleza igual de rostro verdadero"...

DEL DOMINGO

El pasado domingo el Casino brilló, sino con la esplendidez del otro baile, si con casi todas las bellas que estuvieron en él.

La considerada reina del baile, la gentil Marín, tenía a su alrededor tal enjambre de pretendientes que no dejaban ni contemplarla; la hermosa y simpatísimas Margarita Costa, resplandecía entre sus admiradores.

Gutiérrez, con su aire valentinesco y las patillas, no estaba en el baile porque su "Rolls" en La Escala se pannó. Los Jordanes, Rocalba y séquito, antes de empezar el baile, estuvieron de taconeo radiado por "Moulin Rouge".

En último rodeo, encuentro al dandísimo Carreras; como siempre, en la escalinata de la sala, discutiendo.

Al terminar el vals, "un forastero de fuera", me pregunta: —¿Conoce aquella del regio vestido de seda encarnado?

—Sí, señor.

—¿Haría el favor de su apellido?

—Alégrese, se llama Carmen Alegrí, pero hoy no baila.

—¿Y aquella "venus" de más allá?

—Pilar.

—¿Y la otra?

—Juanita Santigosa; por esta beldad no se tome ilusiones; hay quien le hace la corte. —Dígame, pues, por último; ¿quién es aquella de rizados cabellos y negros ojos, en el palco de la izquierda, que hace trece?

—Perdone, pero soy algo supersticioso. Muy buenas, caballero.

SUSPENSO.

L'Empordà

Canto les terres de l'Empordà, sa plana immensa, son mont asprés, de la carena del Puig Neulós a les riberes del Fluvià.

Pàtria de l'aire, màgica llar dels somnis purs de ma infància! Un dia terra d'Helènia. Clara harmonia d'un bell paisatge que ferma el mar.

De l'alta cresta del Pireneu al sol la plana lluir es veu: joell de terres de mil colors com la catifa de belles flors. La mar reflexa l'ardent estel llençant en braços de l'ample cel. Rius i rieres i blancs camins entrelaçant-se muntanya endins van per l'esplèndit verger florit fins les boirines de l'infinit.

Com en les terres de l'Empordà en l'àrea extensa del català és endebades que hi trobareu la flor gemada del Pireneu, la llum més clara d'atzur i d'or, les armonies de la color, la perspectiva més excel·lent, les clarianes que dona el vent, el bell poema de tradició, clares històries de gran ressò; en la Cultura lo gest humil, en les frisances lo gest viril;

l'esprit amable de germanor, les arrelades gestes del cor, les excel·lències de la beutat i el pacte enèrgic de l'amistat.

Perles sagrades de tradició són d'ell Emporion i Castelló, la colegiata de Sant Miquel amb l'alta torra que toca el cel, i Perelada, lo vell recer d'herois intrèpids com Muntaner; Rodes, qu'aixeca damunt la Vall belles desferres d'un cruent estrall.

Com un déu àtic l'empordanès sent de bellesa son cor encés.

Perxò amb delícia jo vull cantà les terres altes de l'Empordà, sa plana immensa, son mont asprés, de la carena del Puig Neulós a les riberes del Fluvià.

Sant Salvador de Verdera, 1929

Llibreria Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

LA MEJOR COLOCACIÓN DEL DINERO

:- Banco de la Unión-Madrid :-

Asociándose a nuestro Banco, además de constituirse un capital, jugará gratis todos los meses a la lotería Nacional y podrá tener casa propia en seguida, en cualquier punto de España.

Suscribiendo nuestro contrato, tendrá siempre automóvil nuevo.

Efectuándolo antes del 31 de diciembre, se anticipa de un año el cobro de las acciones y obligaciones.

Agencia para Cataluña y Baleares: Aribau, 18, pral. Barcelona

Representante en este partido: Jerónimo Barman, Calle Perelada, 18

Figueras

ADVERTENCIA

D'aquest folletó se'n editen mil exemplars amb paper satinat amb profusió de gravats, de l'edició dels quals se'n destina un 20% a la "Comissió de Sant Pere de Roda", integrada per Alexandre Plana, Salvador Morell, Jaume Alfaras, Antoni Cairó Bonaterra, Josep Puignau, Frederic Macau, Andreu Oriol i Francesc Guillemet, per l'obra de consolidació del Monestir.

Sant Pere de Roda

A N T O N I P A P E L L

Sant Pere de Roda

F I G U E R E S

1 9 3 0

ESPORTS

Una brillantíssima jornada per l'Unió Sportiva

El diumenge passat, el primer equip a l'Escala, de campionat, va batre a l'onze d'aquella vila per 2 gols a 1, i el reserva, en el camp local, aixafà a la "Penya Erato" per 8 a 2; de Torneig Copa Bar Parisienc

Triomfal de debó va ésser la jornada futbolística que varen deparar-nos els braus equipiers dels dos equips de nostra primera entitat esportiva, el diumenge darrer.

10 gols a favor per 3 en contra, fou el total obtingut entre primer i reserva, cosa que no tots els dies ens és permès fruit; i amb un xic de sort, un xic només, el resultat podia haver sigut 11 a favor per 2 solsament en contra; doncs el gol que marcaren els escalencs va ésser de penal; i quan mancaven només que 5 minuts per finir el partit el reüll va anular-ne un dels nostres que havia obtingut Bosch, al tirar superbament un free-kick desde l'àrea de penal, alegant orsai d'en Noguer (que en aquest partit efectuava la seva «reentrée» a les files figuerenques) quan ja l'Escribà estava batut. Però vaja, no siguem envejosos i saborejem amb delectança el triomf dels nostres equipiers, adreçant-los-hi desde aquestes ratlles nostra més sincera enhorabona per les dues victòries assolides en noble lluita amb els seus adversaris, encoratjant-los a l'enssem, per les dures proves que se els hi apropen, a les que l'afició figuerenca ja sembla que torna a interessar-se en virtut dels resultats de diumenge, i que estem segurs no els hi faltirà el seu apoi, com no va faltar als braus i avui ja veterans equipiers que aquell memorable 11 de març de 1923 alcançaren per la ciutat nostra el gloriós títol de campions de la Província i que per la recuperació del mateix és ja un pas fantàstic el resultat de La Escala.

Passem ara, a ressenyar breument (la manca d'espai ens ho imposa) els partits:

A LA ESCALA

L'espectació que havia despertat aquest encontre entre els aficionats figuerencs, era grandiosa; prova d'ella, que foren més d'un centenar que es traslladaren a aquella vila, per altal de veure el partit.

I a fe que no quedaren defraudats. L'actuació de l'equip figuerenc fou en tot moment superior, en tècnica, als escalencs.

Aqueixos, faltats de tota classe de combinació, no sabien com desfer-se dels atacs seguits de nostres jugadors, i es vegerem mantes vegades en perill constant. Quan anaven dotze minuts de joc, en Carreras, que és el que més bé està jugant, aprofita un pase llarg d'en Mas III, s'interna, i tira un centre magnífic, que en Naval, l'oportunistista, encasta d'un cop de cap magne, a la xarxa escalenca; l'Escribà, es queda veient visions.

L'alegria en el camp figuerenc es gran, però aquesta no dura molt, puig al minut són castigats amb un penalty d'en Santamaria, que en Cros converteix en el goal del empat per els seus. I, amb domini figuerenc, acaba el primer temps que ha sigut jugat molt bé per ambdós parts, i especialment ben arbitrat.

A la segona, surten els equips a buscar la victòria. Els jugadors figuerencs, imposen un joc preciós, de pases curts i ràpids i atabalen per complert als escalencs, que no toquen bimba. A excepció del porter Escribà i en Vilanova a la defensa, els altres tots van de bòlli. El domini és aclaparador, però no es marquen goals. I així d'aquesta manera anem passant temps, i entre els acompanyants comença a haver-hi qui que amb un empat ja es contentaria, altres que ja voldria que fos acabat; en fi, se sent de tot. Però no és així quan fallen pocs minuts per acabar. En Fermin i l'Armangué, que per ara han sigut els més fluixets, inicien un avanç que corona esplèndidament l'Armangué amb un centre precís, que en Mas III d'un xut colocat aprofitant una «melée» que s'ha format, encasta a la porta escalenca i així obté el segon per els seus. L'entusiasme és grandios, i tothom desitja que s'acabi. Però no és així; surten en tromba els escalencs, però la defensa figuerenca és esplèndida i no deixa passar res; dient que en Gutiérrez durant tot el partit no ha parat cap xut a excepció dels kiks, està dita tota manifestació de la seva actuació.

Poc després un free-kick contra els escalencs és convertit en altre goal que l'àrbitre anula per orsai de Noguer. Poc després acabà el partit que fou magníficament jugat pels nostres.

L'actuació d'aquestos fou esplèndida en tot moment, sobressorint en Carreras en primer terme, Bosch, Naval i els defenses; els altres, amb el seu entusiasme, han contribuït a la victòria obtinguda.

Dels escalencs l'Escribà, Vilanova, Ximenis, Poch i Cros els millors. L'àrbitre, imparcial i enérgic en tot moment, siguent la seva magnífica actuació per lo imparcial i modo de jutjar el partit, salvant tot moment de que s'embrutés el mateix.

Els vencedors formaren el següent equip: Gutiérrez - Santamaria, Juandó - Medina, Bosch, Madern-Carreras, Mas III, Naval, Noguer i Armangué.

CAMPIONAT PROVINCIAL

Resultats de diumenge

La Escala F. C. - U. S. Figueres . . . 1 a 2
Palamós S. C. - C. D. Cassà . . . 5 a 1
Olot F. C. - C. D. Farnés . . . 2 a 3

ESTAT ACTUAL de la PUNTUACIÓ

CLUBS	PARTITS				GOLS		P.
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	
U. S. Figueres	5	4	0	1	11	7	8
Palamós S. C.	5	4	0	1	14	6	8
La Bisbal F. C.	3	2	0	1	7	6	4
C. D. Farnés	3	2	0	1	8	6	4
La Escala F. C.	3	1	0	2	7	5	2
Olot F. C.	3	0	0	3	4	9	0
C. D. Cassà	4	0	0	4	2	14	0

AL CAMP LOCAL

A les 3 en punt i sots l'arbitratge d'en Quimet Soler, els equips s'arreglararen com segueix:

«Penya Erato»: Casademont - Fàbrega, Clarà - Folch, Sancho, Samaniego (cap.) - Llombart, Deulofeu, Munjó, Hernández i Sallent.

«Reserva U. S. F.»: Jordà II-Rizo I, Serra-Rizo II, Ros, Marfí (cap.) - Mas II, Jordà I, Carbonell, Pinadell i Vernet.

Surt el reserva atacant la porta de baix, i ja de bon començament es nota l'enorme diferència de classe entre uns i altres, que es tradueix, als 3 minuts de joc, en el primer gol blau-blanc, en tirar en Carbonell un penal amb que fou castigat la «Erato».

Segueix la formidable pressió del reserva sobre els vermells, que quasi no logren passar de mig camp, i amb quinze minuts, obte novament el reserva unionista, 2 gols més deguts a notables remats d'en Carbonell, qui s'acredita com un gran conductor de línia i rematador; el gol 3, sobretot, l'obtingué d'una superba capcinada aprofitant una justa passada de Mas II; fou, sens dubte, el millor intent de la sèrie.

Es refà un xic l'equip de la «Erato», i ara inquieten les ratlles defensives blau-blanc, que, i després de llarga estona de rondar

per allí, és castigat el reserva amb free-kick just de l'àrea de penal; Samaniego, amb molt bon ull, logra, en fírar-lo, el primer gol pels seus.

Sembla que aquest tanto, espera l'amor propi dels reservistes, i amb un santiament, queda encastada per quarta vegada la bala a la xarxa que defensa (?) en Casademont, per obra i gràcia d'En Carbonell.

Falten 10 minuts per acabar aquesta part, i encara entra novament la pilota a la porta dels vermells, impulsada altre cop per Carbonell, que avui, per les traces, té fama de marcar tantos; amb aquest resultat fineix el primer temps, en el que la superioritat del reserva s'ha pal·lesat de tal manera, a més dels gols, amb dir només que Jordà i no ha tocat més que quatre o cinc vegades la bala.

La segona part, pren tot seguit el mateix caire de la primera, i als 5 minuts, la pilota entra novament en relació amb la xarxa «Erato». ¿Qui ha marcat? ¿l ho pregunteu? En Carbonell, senyors, En Carbonell!!!! I van 6, tot solet!!!

La «Erato» s'està acabant per moments, i nosaltres aquesta diguem-ne ressenya, perquè el reste de partit es limita ara a un pillo-teig insuls.

El tanto que fa 7, el logra en Vernet, a «boca de jarro», que diuen, aprofitant que en Casademont no ha encertat a blocar degudament; el segon per els vermells l'obté en Llombart, i el darrer de la sèrie, el 8 per els reservistes, en Fàbrega de la «Erato» en volguer desviar un xut d'en Pinadell.

Per «Penya Erato» ens agradaren: Sancho, Munjó, i a estones, Fàbrega.

Del reserva, fòrem injustos si deiem algun nom; tots lluitaren amb braó i encert per la victòria, i amb això queda fet el seu millor elogi.

En Quimet Soler, amb el xiulet, bé; no era aquest partit per posar a prova les seves reconegudes facultats arbitrants; i el públic, no tan nombrós com fòra de desitjar. ¿Què espera l'afició figuerenca per animar amb sa presència als seus representants sportius i donar lloc a la definitiva revifalla de nostra Unió Sportiva?

Segons ens assabenta un significat element directiu de nostra veterana Unió Sportiva, diumenge vinent tindrà lloc un sensacional partit de fútbol en el camp local, entre el potentíssim tercer equip del actual Campió de Catalunya, el «F. C. Barcelona» i l'equip figuerenc; també ens ha comunicat que segurament formara part de l'equip barceloní algun jugador dels ja consagrats, cosa que d'ésser certa donaria un alicient enorme al encontre, que no hi ha que duptar serà disputadíssim.

Finalment, ens ha dit que el dilluns, lluitaran el reserva contra el «47 de Línea», per commemorar les festes de la Inmaculada, Patrona de la Infanteria, i que també promet ésser interessant per la puixança que darremment han demostrat els notables reservistes blau-blancs.

A. R. E. B.

Torneix local "Copa Bar Parisien"

Resultat de l'última jornada

Reserva U.S.F. - Penya Erato . 8 a 2

Estat actual de la puntuació

CLUBS	PARTITS				GOLS		P.
	J.	G.	E.	P.	F.	C.	
Reserva U.S.F.	1	1	0	0	8	2	3
Athlétic C.F.	1	1	0	0	2	1	3
Comerç F. C.	0	0	0	0	0	0	0
Penya Erato	2	0	0	2	3	10	2

Diumenge, aprofitant la festa que li correspongué a l'Athlétic Club Figuerenc del Torneig de Copa Bar Parisien, va desplaçar-se a Anglès amb les absències de Baró, Salleres, Parnau, Martínez i Romans, perdent per 4 gols a 1.

Sabem que nostres entusiastes defensors feren un bon partit i que a no ésser la desgraciada actuació de Duran, el resultat a un empat hauria sigut encertat.

Per a diumenge se'n anuncia el partit «Erato-Comerç» de Concurs Copa Bar Parisien, celebrant-se a les 11 del matí. Es de preveure—donada l'igualtat de forces—un bon partit.

R.

Glosari d'esports

Vistos els resultats de la setmana esportiva, la nostra feina consisteix en comentar els comentaris; de totes les ressenyes fer-ne una general. Provem-ho!

L'esport a Figueres i la comarca està molt millor que mai no havia estat, mal-

grat la deplorable desaparició de santfeliuencs i portbouencs. Ha desaparegut molta part de professionalisme marró, i torna a lluitar-se per l'ideal. Pel que fa referència a Figueres, tenim l'Unió,—la ja vella Unió, malgrat els deu o onze anys de vida activa—que compta amb un primer equip de classe—malgrat les darreres desercions—i amb un equip reserva com mai no havia tingut.

Tenim l'«Athlétic figuerenc», «La Penya Erato» i el «Comerç F. C.». Tots clubs formats d'elements joves que serveixen quan altre no per a furnir les ratlles de nostre primer i representatiu club.

Tenim el «Velo-Club», entitat ciclista que es preocupa d'organitzar carreres fins on li ho permeten les seves forces.

Tenim campionats de caramboles...

Diuen que s'està constituint una penya tennística...

Tenim societat d'excursionisme...

Sols manca l'afició del públic que aqueta si que ha baixat de debò quan menys en el que fa referència en els camps de fútbol.

Cal doncs fer tots els possibles per tal de desvetllar aquesta afició. ¿Com?

Procurant deixar de banda algunes petites qüestions inter-locales, i procurant que l'equip es presenti al camp amb la màxima garantia.

El campionat d'enguany, malgrat l'absència del «Girona», donarà joc, segons es veu. I la lluita entre «Escala», «Palamós» i «Figueres» es resoldrà al nostre entendre pels resultats que obtinguin aquests tres Clubs contra el Santa Coloma. Cal tenir en compte que serà el Farnés l'escull més difícil de salvar. Vegi's sinó la seva victòria damunt l'Olot en el camp olotí. No cal doncs distreu-re's i comptar amb els de Santa Coloma. Jo recordo que un any—el que seguí al que es guanyà el campionat i primer en que intervenia el Farnés—sigueren la causa de que el Port-Bou ens prengué el primer lloc. Des d'aquell partit memorable, jugat a Santa Coloma, l'Unió començà la decadència.

K. de KOKO.

BEN AVIAT

PUBLICAREM

Impresions de viatges a l'Orient

PER L'EMINENT ARQUEOLEG I COL·LABORADOR de "LA PUBLICITAT"
DON JOSEP GIBERT, PENSIONAT PER LA FUNDACIO BERNAT METGE

NOTAS

DE LA CIUDAD

Por el Regimiento de San Quintín, se preparan espléndidos festejos en conmemoración de la fiesta de la Inmaculada, Patrona del Arma de Infantería. Tendremos una auténtica corrida de toros, lidiada por aficionados idóneos, figurando de primer espada el simpático Emilio Hernández. Como costumbre veterana, habrá función de teatro, y para nota cómica los juegos de cucaña y sortija. En el próximo número reseñaremos la fiesta.

Con acierto se está procediendo a la canalización de las aguas pluviales de la calle del Canigó, con cuya mejora no sólo se beneficiarán los vecinos interesados, sino que también la importante encrucijada de dicha calle con la de La Junquera y ésta con la Muralla.

Los pasados domingo y lunes hubo pugilato de boxeo entre asistentes al acreditado café Tupinamba, y en un importante establecimiento de la calle de La Junquera, respectivamente.

Está procediendo con actividad y acierto para evitar el menudeo nocturno, el Cuerpo de Seguridad.

Por la brigada de peones municipales se acaba de instalar el agua potable en la calle de la Barceloneta, habiéndose además afirmado su piso.

Parece que pronto se podrá decir igual de la calle Alfonso XIII (antes Nueva).

Hoy ha salido con bastante fortuna el chiquero perruno ambulante, capturando su maestro seis ejemplares, que están a la disposición de sus dueños en los Capuchinos.

Aprovechando la oportunidad de la inmediata Concepción, felicitamos a las Conchitas y Puritas, con una cortesía soberana de muy siglo XVIII.

Hemos quedado sepultados ya en nuestro primer número por un copioso caudal de notas, secciones, e informaciones, que procuraremos encauzar sucesivamente. Lamentamos no poder publicar un afortunado comentario a la victoria de Gironés y al éxito de la Carrera ciclista de ésta, verificada el domingo.

DE LA COMARCA

CABANAS

—La Unió Sportiva local, que tan brillante campaña realizó la pasada temporada destacándose como uno de los mejores equipos de categoría, está desde hace un tiempo perseguida por la desgracia.

El sábado, día 30 del pasado, trasladóse a Borrassá para un partido, con motivo de la Fiesta Mayor, que ganaron los borrassanenses. Digamos empero, que F. C. Borrassá estaba representado en casi su totalidad por jugadores forasteros, y que el vencedor del match fué el árbitro, pues al anular un goal a los nuestros (que todo el mundo vió) les quitó los bríos con que empezaron, desmoralizándose completamente.

—El 1.º del corriente nos visitó el F. C. San Clemente, dominándoles los locales du-

rante todo el encuentro, pero falta de chutadores la delantera, no consiguieron marcar ningún tanto, en cambio los forasteros en una de las contadas arrancadas que hicieron, por exceso de confianza, lograron en los nuestros un goal que les dió la victoria.

—Los agricultores efectúan la siembra de cereales, que por las últimas lluvias, se realiza en condiciones inmejorables.

—El joven matrimonio Illa-Llombart, se han visto padres de una hermosa niña, a la que se impuso el nombre de María Ana. Cordial enhorabuena.

—Terminó su estancia, en ésta, el Exmo. Sr. D. Eusebio de Puig y de Rich, Presidente de la Cámara Agrícola Oficial del Empurdán.

—La pasada semana, falleció Margarita Carlig a los 79 años de edad, madre del propietario D. Benito Pomés. (E. P. D.)

—Está completamente terminada la nueva escuela de niñas, esperándose su pronta inauguración.

—Llamamos, desde estas columnas, la atención al dignísimo Ayuntamiento de la localidad, a fin de solucionar los graves perjuicios que representa para los vecinos del pueblo y sus contornos el paso por el río Muga, lo cual constituye una vergüenza para una población como la nuestra y con el tráfico diariamente existente.

C.

Tipografía IDEAL, Muralla, 4 - Figueras

Onofre Pont

Aceites - azufres - salazón

Cadaqués

(Gerona)

RADIO ATWATER KENT

Enchufable a la corriente   Ⓞ   Funciona sin Antena y sin Tierra

PIDA UNA DEMOSTRACIÓN GRATUITA EN SU PROPIA CASA

a Fotografía **TORT**

Monturiol, 18

FIGUERAS

Caamaño, 17

Venta de Gramófonos y discos: La Voz de su Amo, Odeón y Parlofón

Artículos Fotográficos: Kodak, Agfa y Gevaert

Fábrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE DE
LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall   Sucursal a Llançà

Perelada, 7   FIGUERES

La Ferreteria **ANDREU SUÑER**
Placeta, 5 i Girona, 25 li ofereix

WATERS-CLOSETS
complets, qualitat immillorable, a

50 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus
sense competència. — Concessionari del
«Consortio del Plomo en España»

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carre-
tera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos-Taxis de alquiler

PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA **SEM ANA L** ◆

Suscriptors, Anunciants i Lectors

Respectables Srs. nostres:

Avui, malgrat tots els esforços imaginables, no pot sortir **LA GALERIA**. Quan ja teníem de l'edició el seu primer tiratge a la màquina que expressament la imprimeix, una grossa averia als engranatges ens l'ha paralytat, siguent endebades tota mena de propòsits d'arranjament precipitat, malgrat haver-hi treballat tota la nit.

Davant la forta averia que ens imposa portar a la foneria una de les peces fonamentals de la màquina, i volguent que quedi aquesta ben restaurada per no haver de patir mai més trasbals de semblant llei, amb tot el sentiment i demanant disculpa i indulgència, hem decidit, i ho **avisem**, que el número corresponent de **LA GALERIA** d'avui, no el donarem fins la setmana entrant i apropiat, com se veurà, al seu dimecres per evitar confusió, sempre lamentable.

No duptant que el nostre públic ens donarà aquest bon marge d'indulgència sol·licitada, restem agraïts a tothom.

LA REDACCIÓ.

